

Översättning av de anvisningar, som ges på de till kursen hörande demonstrationsskivorna.

Första skivan, första sidan.

(Record 1. First side.)

Vi vilja först och främst påpeka, att vi här på skolan, trots det att vi inte se Er, dock hyser ett lika stort personligt intresse för var och en av Er, som om vi dagligen personligen hade med Er att göra. Jag ber att få presentera Er lärare Billy Mayerl. Det är han själv, som spelar för Er och talar till Er på dessa skivor.

Först spelar Mr. Mayerl »Imaginary Foxtrot» i den enkla schlagersättning, Ni finner i medföljande notblad.

Mr. Mayerl spelar nu »Imaginary Foxtrot».

Stycket spelas.

Jag gör Er uppmärksam på fig. 3. i första lektionen. Jag skall nu spela samma refräng, som Ni nyss hörde med breaktakterna endast markerade genom räkning. (Billy Mayerl spelar »Imaginary Foxtrot» och breaktakterna, som infalla såsom fig. 3. Lekt. I visar, markeras endast genom räkning.)

Första skivan, andra sidan.

(Record 1. Second side.)

Jag skall nu spela foxtroten helt synkoperad, så att Ni skall kunna höra hur den låter, ty att kunna synkopera, det är ju målet, till vilket Ni strävar. När Ni gått igenom kursen bör Er synkopering ha påfallande likhet med min.

Den transkriberade foxtroten spelas.

Låt oss nu gå igenom det vi hörde: Vi börja först att tala om vänster hand, ty vänsterhandens arbete är utan jämförelse det

viktigaste, då man skall synkopera. Det finns en Gyllene vänsterhands-regel. Den lyder så: När helst Ni har en takt i vilken en harmoni förblir oförändrad, spela då de fyra fjärdedelarna på följande sätt: En decima på den första, ett efterslag på den andra, vilket är uppbyggt på samma harmonier som deciman, en ensam ton på tredje fjärdedelen och ett efterslag på den 4:de. Jag hänvisar till övningarna E och F. Det finns ett undantag från denna regel och det lyder: När helst ett grundackord följes av sitt dominant-septima-ackord förändras ovannämnda regel och vi använder oss av »kromatisk växling». — Jag vill nu ge Er ett exempel på ett C-durs grundackord följt av sitt dominant-septima-ackord. Hör på!

Spelar exemplet.

Jag skall vidare beröra dessa ackord på nästa skiva.

Andra skivan, första sidan.

(Record 2. First side.)

Jag skall nu spela ett grundackord följt av dess dominant-septima-ackord. Hör på!

Spelar.

Det är just i ett sådant fall som vi måste frånga den »Gyllene Regeln» och utbyta tredje fjärdedelen till decimor. Hör på än en gång!

Spelar.

Ni hör, hur vi övergå till nästa ackord med hjälp av kromatisk decimagång. Jag hänvisar till fig. 5 och 6 och övning G. Man förfar naturligtvis på samma sätt med alla tonarter. I transkriptionen av »Imaginary Foxtrot» förekommer en annan slags decimagång. Lägg märke till att i 16:de takten av refrängen, som är den andra takten i Ert andra break, utformar vänsterhanden en ny effekt. Den Gyllene Regeln åsidosättes helt och hållet och här användes endast kromatiska decimor, en många gånger lämplig bas, när man synkoperar. Vi skola nämligen övergå från en tonart till en annan, och då vi endast ha fyra fjärdedelar till vårt förfogande är detta det lämpligaste tillvägagångssättet. Nu skall jag spela takten. Var snäll och ha noterna framför Er och

räkna takterna med mig. Kom ihåg att det är 16:de takten i refrängen. Hör nu på den!

Spelar.

Jag hänvisar till fig. 10 och 11 och övning I. Spela ofta denna övning, ty den kommer att utveckla Er teknik väsentligt. Jag skall nu spela övning J för Er. Denna övning är, som Ni vet, min transkribering av fig. 12. Jag hoppas, att Er och min transkription äro påfallande lika varandra. Lyssna nu på övning J.

Spelar.

Andra skivan, andra sidan.

(Record 2. Second side.)

Jag skall nu tala om anslag och accentuering av vänster hand. Hur Ni spelar är lika viktigt som vad Ni spelar, ja, viktigare. Jag ber Er därför lägga på minnet, hur ytterst viktigt tummens arbete i vänster hand är. Tum-tonen skall alltid klinga ut ordentligt, emedan toner, spelade med tummen, ofta representera en melodisk rörelse i ackompanjemang. Jag vill ge Er ett 8:takters exempel, där varje ton i och för sig är rätt spelad, men den rätta, musikaliska betoningen saknas och tummens betydelse är helt förbisedd. Sedan skall jag spela samma sak så som jag vill att Ni skall spela den. Lägg märke till vilken skillnad det är. Nu spelar jag på det felaktiga sättet.

Spelar.

Och nu på det andra, riktiga sättet.

Spelar.

Skillnaden beror på tre saker:

1. Den riktiga accentueringen.
2. Rätt användning av tum-ton.
3. Noggrannhet med pedelbehandlingen.

Accentueringen skall infalla på andra och fjärde fjärdedelen i takten d. v. s. på efterslagen. När Ni spelar en decima, så kom ihåg att tumtonen alltid infaller på *själva slaget* i takten. Den skall klinga under 1 fjärdedel, innan Ni går över till efterslaget eller till eventuellt fortsatta decimagångar. På nästa skiva skall vi spela en duett tillsammans. Det är övning M. Först skall jag spela höger-handen och Ni vänster-handen. Därefter byta vi

plats och Ni får spela höger-handen. Först vill jag ge Er tonen, så att Ni kan vara säker på att Er grammofon och Edert piano överensstämmer i tonhöjd med varandra. Jag spelar tonen och ackordet B, emedan övning M. börjar med denna ton. Sedan räknar jag till 4, innan jag börjar spela, för att Ni skall få rätt tempo. Här har Ni Er ton.

Spelar.

Tredje skivan, första sidan.

(Record 3. First side.)

Slå Er ner vid pianot med övning M. framför Er. Är Ni klar?
1, 2, 3, 4.

Spelar.

Nu spelar jag basen. Färdig?

1, 2, 3, 4.

Spelar.

Tredje skivan, andra sidan.

(Record 2. Second side.)

Innan Ni börjar transkribera en schlager studera noga den enkla schlagersättningen, så att Ni helt känner såväl melodi som harmonier. Härigenom har Ni ett gott förarbete gjort. Här är en annan gyllene regel angående refränger: Temat, som inrym-
mes i de första 8 takterna, upprepas som regel minst två eller tre gånger. Så ett par ord angående »förspelet». Förspelet behandlas precis på samma sätt som refränger. Lyssna på min transkribering av förspelet på andra sidan av första skivan. Ni ser tydligt, hur vi även där använt oss av »kromatisk växling». De sista två takterna i ett förspelet kunna alltid betraktas såsom breaktakter, och där kunna vi många gånger använda oss av decimagångar. Om Ni studerar övning N. ser Ni, att jag där använt mig av en enklare transkriberingsform. Det är emedan detta stycke fordrar ett hastigare tempo. Jag vill nu spela det för Er, så att Ni verkligen får en hum om vad som menas med rytm, swing och anslag.

Spelar.

För att breaks skall kunna bli effektiva få de inte låta som om de helt apropå inlagts i stycket. De måste smälta samman med musikstycket. Jag skall nu spela alla breaks i övning X.

Övning X. Första breaket.

Spelar.

Andra breaket.

Spelar.

Tredje breaket.

Spelar.

Fjärde breaket.

Spelar.

Femte breaket.

Spelar.

Sjätte breaket.

Spelar.

Sjunde breaket.

Spelar.

Åttonde breaket.

Spelar.

Nionde breaket.

Spelar.

Om Ni nu ordentligt lärt Er innehållet i lektionerna 1—6 är Ni färdig att gå vidare till kursens andra del: »Modern Rytm», om inte så studera återigen dessa första häften.

Fjärde skivan, första sidan.

(Record 4. First side.)

Ni har här av Billy Mayerl fått en personlig demonstration av synkoperad musik. Nu talar Geoffrey Clayton till Er. Meningen med denna skiva är att visa Er, hur viktigt det är att Ni får in den rätta rytmen i Edert spel och nödvändigheten av ett lätt och luftigt anslag, för att kunna giva accentueringar en större möjlighet att framträda. Exemplens ordningsföljd återfinnes på skivans innehållsförteckning sid. 12 lekt. 5, som vi be Er se på. Först ta vi lektion 2 och de första två exemplen i övning F.

Spelar.

Hela övning I.

Spelar.

Nu lektion 3, hela övning K. Ge akt på accentueringen.

Spelar.

Första variationen av övning M. Här är den svaga takt delen accentuerad allt igenom.

Spelar.

Sidan 20 i övningshäftet lektion III. Hela Etyden. (Complete Study)

Spelar.

Låt oss kasta en blick på lektion 4. fig. 59. Två takt ers accentuerade fraser.

Spelar.

Fig. 61. En takt accentuerade fraser.

Spelar.

Övning P. exempel 2 och 3.

Spelar.

Fjärde skivan, andra sidan.

(Record 4. Second side.)

Fortsättning på lektion 4. Och så spelar vi övning Q.

Spelar.

Låt oss nu se lektion 5. fig. 66. Övningen med »Glidoktaver».

Spelar.

Nu breaken i fig 67. Billy Mayerl spelar med flit dessa breaks långsamt för att Ni skall hinna följa med ordentligt. Varje typexempel spelas tillsammans med sina två varianter. Jag skall i varje exempel ge Er tonarten.

Nr. 1. Ass durs dominant-septima-ackord. 2 takt ers exempel.

Spelar.

Nr. 2. Ess durs grund-ackord. 2 takt ers exempel.

Spelar.

Nr. 3. G durs grund-ackord. En takt ers exempel.

Spelar.

Nr. 4. C durs grund-ackord. En takt ers exempel.

Spelar.

Nr. 5. G durs tonart; övergång från grundtonarten. 2 takt ers exempel.

Spelar.

Vi be Er särskilt ge akt på accenterna, vilka infalla på de svaga takt delarna i dessa breaks. Om Ni inte accentuerar Edra egna breaks på liknande sätt, kommer Ni ej att få stor effekt av dem. I anslutning härtill vill både Billy Mayerl och jag påpeka för Er, hur nödvändigt det är, att Ni alltid spelar rytmiskt, då Ert spel annars kommer att låta dött. Med en god rytm har Ni de allra största utsikter att vinna framgång genom Edert spel. Vi önska Er »Lycka till» och till slut påpeka vi än en gång: — »Regelbunden övning ger bästa resultat.»